

A.4.a + A.15.a

Hof van beroep
te Gent

7de Kamer

Terechzitting
van
17 december
2012

Auteurswet
(A.4.a)
W.M.P.C.
(A.15.a)

2011/AR/1544 - - Folio

2701

2011/AR/1544 - In de zaak van:

SDE S.A., vennootschap naar Frans recht, met zetel te 67027
Strasbourg (FRANKRIJK), Rue Marechal Lefebvre 13 - BP 56,

appellante,

hebbende als raadsman mr. **D'HALLUIN André**, advocaat te
8500 KORTRIJK, Schippersstraat 1/43, (ref. 11.657 AD)

tegen:

**VAN MANEN'S HANDELSONDERNEMING VEENENDAAL
B.V.**, vennootschap naar Nederlands recht, met zetel te NL-3903
La Veenendaal (NEDERLAND), Wageningse laan 8,
ingeschreven in de Kamer van Koophandel voor Midden-
Nederland onder het nummer 30056426, BTW NL 004.109.661
B01,

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. **MAES Philip**, advocaat te 2630
AARTSELAAR, Kontichsesteenweg 86,

velt het hof het volgend arrest:

ONGETEKEND AFSCRIFT
ingevolge art. 792
gerechtelijk Wetboek
Vrij van Griffierecht
art. 280 2° R.W.B.

I Bestreden beslissing – Rechtspleging in hoger beroep

1.

Het hoger beroep is ingesteld bij verzoekschrift van 19 mei 2011 tegen het vonnis van de rechtbank van koophandel te Gent, vijfde kamer van 7 april 2011 (09/2212/A).

Het is tijdig en regelmatig naar de vorm. Een akte van betekening wordt niet voorgelegd.

2.

Het Hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.

De procedure gebeurde op tegenspraak.

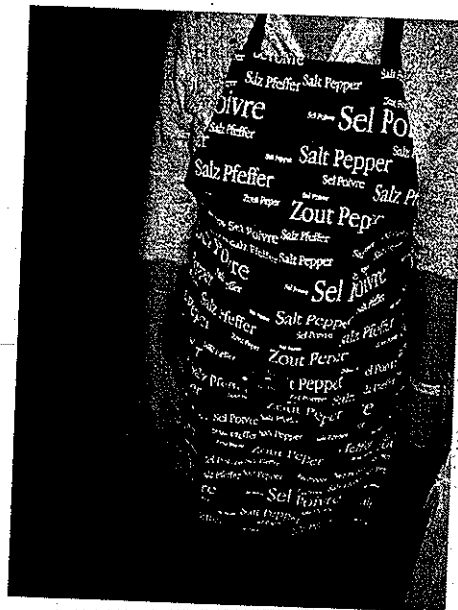
Er werd kennis genomen van de overtuigings- en procedurestukken.

II Feiten – Procedure in eerste aanleg

3.

De voornaamste feiten worden als volgt samengevat.

De vennootschap naar Frans recht sa SDE brengt pannenlappen, ovenwanten en schorten op de markt met de volgende bedrukking:

Zij liet deze bedrukking ontwerpen door twee ontwerpsters, die de vermogensrechtelijke auteursrechten op hun ontwerpen aan de sa SDE hebben overgedragen (stuk I.11 van het dossier van appellante).

De vennootschap naar Nederlands recht bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal verkocht gedurende een periode schorten, ovenwanten en pannenlappen met exact dezelfde bedrukking, op een andere soort stof. Na een ingebrekestelling door de sa SDE haalde de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal de goederen van de markt.

De sa SDE vordert een schadevergoeding voor het schenden van haar auteursrechten op de goederen en voor de oneerlijke marktpraktijken die Van Manen Veenendaal uitoefende.

4.

De eerste rechter verwierp de vordering tot schadevergoeding bij gebrek aan originaliteit van de vermelding op de schort, de pannenlappen en de ovenwant.

Op het middel met betrekking tot de schending van de eerlijke marktpraktijken wegens het verkopen van een slaafse kopie werd niet geantwoord.

III Grieven – Voorwerp van het hoger beroep

5.

Voor een volledige uiteenzetting van de grieven en middelen van de sa SDE verwijst het Hof naar het verzoekschrift in hoger beroep.

Samengevat werpt zij op dat:

- de eerste rechter ten onrechte oordeelde dat de vermeldingen op de schorten, ovenwanten en pannenlappen geen auteursrechtelijke bescherming kan genieten bij gebrek aan originaliteit;
- de eerste rechter ten onrechte niet antwoordde op haar middel inzake de schending van de Wet Handelspraktijken, c.q. Wet van 6 april 2010 betreffende Marktpraktijken en Consumenten (B.S. 12 april 2010), zoals achteraf gewijzigd (hierna WMPC genoemd).

Tenslotte herneemt zij haar argumentatie met betrekking tot de door haar geleden schade ten gevolge van de inbreuken die de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal zou begaan hebben.

De vordering van de sa SDE luidt als volgt:

"Van Manen's Handelonderneming Veenendaal te horen veroordelen tot betaling aan SDE het bedrag van
- 11.167 euro wegens winstdervingen/verlies aan zakencijfers door de verkochte namaak
- 12.500 euro wegens marktstoornis, morele schadevergoeding, aantasting van het imago en van de exclusiviteit van de auteursrechten van SDE onder voorbehoud van vermeerdering in de loop van het geding

ondergeschikt, een gerechtsdeskundige aan te stellen met als opdracht de schade geleden door conluante te bepalen na onderzoek van de boekhouding en alle aan- en verkoopfacturen van geïntimeerde;

meer de gerechtelijke rente en de kosten, inbegrepen vertaalkosten en de rechtsplegingsvergoeding op heden begroot op 2.000 euro voor de procedure in eerste aanleg en 2.000 euro in graad van beroep."

6.
De bv Van Manen's Handelonderneming Veenendaal vordert het hoger beroep, indien het ontvankelijk is, ongegrond te verklaren, het bestreden vonnis te bevestigen en de motieven van het vonnis a quo eventueel aan te vullen met het oordeel dat er in haar hoofde geen sprake kan zijn van enige inbreuk op artikel 1382 B.W. noch van artikel 94/3 WHPC c.q. artikel 95 WMPC.

IV Bespreking

Rechtsmacht

7.
De bv Van Manen's Handelonderneming Veenendaal werpt op dat dit Hof niet bevoegd is om een schadevergoeding toe te kennen voor de inbreuk makende goederen die in Nederland werden verkocht.

De sa SDE repliceert dat dit een exceptie van afwezigheid van rechtsmacht is, die ontoelaatbaar en ongegrond is.

Voor zover het om een exceptie van afwezigheid van rechtsmacht gaat, dient deze in limine litis opgeworpen te worden (artikel 24 Brussel I Verordening). Door de exceptie voor het eerst in hoger beroep in te roepen, is ze ontoelaatbaar. De exceptie wordt om die reden verworpen.

De inbreuk op het auteursrecht van de sa SDE

8.

De eerste betwisting in hoger beroep betreft de vraag of de schorten, ovenwanten en pannenlappen met de hiervoor weergegeven bedrukking al dan niet auteursrechtelijke bescherming genieten.

Deze vraag vindt een antwoord aan de hand van de Berner Conventie, de Richtlijn 2001/29 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, de Richtlijn 2006/116/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten (gecodificeerde versie), de Wet betreffende het Auteursrecht en de naburige rechten van 30 juni 1994 en Europese en Belgische rechtspraak.

9.

Om bescherming van de Wet betreffende het Auteursrecht en de naburige rechten van 30 juni 1994 (hierna 'de Auteurswet') te kunnen genieten moet een werk van letterkunde of kunst een concrete vorm hebben en aan de vereiste van 'originaliteit' voldoen.

Artikel 2, sub a, van richtlijn 2001/29 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, omgezet in de Belgische Auteurswet, bepaalt dat de auteurs het uitsluitende recht hebben om de volledige of gedeeltelijke reproductie van hun werken toe te staan of te verbieden. De bescherming van het recht van de auteur om reproductie toe te staan of te verbieden betreft dus een „werk”. Om auteursrechtelijke bescherming te genieten, moet een werk uitgedrukt zijn in een bepaalde vorm, die mededeelbaar is aan het publiek. Ideeën zijn niet beschermd, maar behoren tot het publiek domein.

Bovendien moet het werk oorspronkelijk zijn.

Uit de algemene opzet van de Berner Conventie, inzonderheid van artikel 2, leden 5 en 8, ervan, volgt dat voor de bescherming van bepaald materiaal als werken van letterkunde en kunst wordt verondersteld dat het gaat om scheppingen van de geest.

Richtlijn 2001/29, die geharmoniseerde rechtsregels op het gebied van het auteursrecht vaststelt, is gebaseerd op hetzelfde beginsel, zoals blijkt uit de punten 4, 9 tot en met 11 en 20 van de considerans ervan.

Aldus kan het auteursrecht in de zin van artikel 2, sub a, van richtlijn 2001/29 slechts gelden met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan (H.v.J., Infopaq International, C-5/08, 16 juli 2009, J. 2009 I-06569 en www.curia.europa.eu, inz. r.o. nrs. 32-37).

Uit punt 17 van de considerans van richtlijn 93/98 van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende de harmonisatie van de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten, thans considerans 16 van de Richtlijn 2006/116/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten (gecodificeerde versie) blijkt dat een intellectuele schepping een eigen schepping is van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn of haar creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen (zie a contrario E.H.J., Football Association Premier League e.a., C-403/08 en C-429/08, 4 oktober 2011, punt 98; zie ook E.H.J., Eva-Maria Painer, C-145/10, 1 december 2011, inz. r.o. nrs. 88-89 en 94, www.curia.europa.eu).

Aan het oorspronkelijkheids criterium is voldaan wanneer de maker ervan, bij de keuze of de rangschikking van de gegevens van het werk, "zijn creatieve vaardigheden op een originele manier tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes" (E.H.J., Football Dataco, C-604/10, 1 maart 2012, punt 37-38, nog niet gepubliceerd, wel op www.curia.europa.eu; Infopaq International, reeds geciteerd, nr. 45; E.H.J., Bezpečnostní softwarová asociace, C-393/09, 22 december 2010, punt 50, www.curia.europa.eu en Eva-Maria Painer, reeds geciteerd, nr. 89 en zo in staat is het werk een „persoonlijke noot” (Eva-Maria Painer, reeds geciteerd, punt 92) te geven.

Het criterium van de originaliteit of oorspronkelijkheid is niet vervuld in geval het goed bepaald is door technische overwegingen, regels of beperkingen die geen ruimte laten voor creatieve vrijheid (zie het geciteerde Football Dataco, punt 39 van het arrest, met verwijzing per analogie naar de eerdergenoemde arresten Bezpečnostní softwarová asociace, nrs. 48 en 49, alsook Football Association Premier League e.a., C-403/08 en C-429/08, punt 98, www.curia.europa.eu).

Om auteursrechtelijke bescherming te verkrijgen is het een noodzakelijke en voldoende voorwaarde dat het werk de uitdrukking is van de intellectuele inspanning van de maker. Er moet een aanwijsbare activiteit zijn van de menselijke geest. Tussen het werk en de auteur moet een band bestaan. De omvang van de intellectuele inspanning is niet belangrijk (Cass., 27 april 1989, Pas., 1989, I, 908; Cass., 2 maart 1993, Pas., I, 234; Cass., 24 februari 1995, R.W., 1995-'96, 433 en I.R. D.I., 1996, 28; Cass.,

10 december 1998, R.W. 1999-2000, 325; Cass., 11 maart 2005, (1e k.)
AR C.03.0591.N, www.cass.be).

Die intellectuele inspanning is de onontbeerlijke voorwaarde om aan het werk het nodige individuele karakter te geven waardoor een vorm ontstaat. De vorm moet de stempel van de persoonlijkheid dragen. De vorm moet zodanig beïnvloed zijn door de persoon dat het werk een eigen persoonlijk karakter vertoont (ibidem).

De vorm mag niet ontleend zijn aan een bestaand werk en moet dus een eigen oorspronkelijk karakter hebben. De vorm moet het resultaat zijn van scheppende menselijke arbeid en dus van creatieve keuzes (H.R., 30 mei 2008, N.J., 2008, 556).

Uit zowel artikel 3, lid 1, als uit punt 16 van de considerans van richtlijn 96/9, blijkt dat bij de vaststelling of een databank in aanmerking komt voor auteursrechtelijke bescherming geen andere criteria mogen worden gehanteerd worden dan de oorspronkelijkheid in de zin van intellectuele schepping van de maker. Met name kwalitatieve of esthetische criteria mogen niet worden toegepast (EHJ, Football Datace, 1 maart 2012).

10.

Door (a) in contrasterende kleuren (b) drie verschillende groottes van de woorden "Peper en Zout" (c) in vier verschillende talen te combineren op respectievelijk een schort, een ovenwant en twee pannenlappen hebben de ontwerpsters van dit keukengerei hun creatieve vaardigheden op een originele manier tot uiting gebracht. Zij hebben vrije en creatieve keuzes gemaakt. De pannenlappen, schort en ovenwant hebben een persoonlijke noot gekregen. Het beeld, vooral van de schort, doet denken aan een stilgelegde opname van een scherm waarop net tevoren woorden bewogen. De suggestie hiervan vormt een creatieve keuze die een stuk van de persoonlijkheid van de auteur weergeeft. De ovenwant en de pannenlappen hernemen dat thema van het stilgezette scherm waarover de woorden in verschillende groottes en talen aan het bewegen waren.

Dat de termen "Peper en Zout", "Salt and Pepper", "Sel et Poivre", "Salz und Pfeffer" op zichzelf niet bijzonder zijn en verwijzen naar gewone en zelfs banale elementen uit de keuken, is niet ter zake. Bij de beoordeling van het oorspronkelijk karakter speelt geen ander criterium dan de uitdrukking van de creatieve vaardigheden van de auteur door het maken van vrije en creatieve keuzes (zie hiervoor randnummer 9). De woorden werden zodanig gecombineerd en zo weergegeven dat zij een oorspronkelijk karakter verkrijgen.

De schort, ovenwant en pannenlappenset zijn derhalve auteursrechtelijk beschermd. Het bestreden vonnis wordt in die zin hervormd.

11.

De bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal betwist niet dat zij op een bepaald ogenblik, minstens in oktober en november 2007 goederen verkocht heeft waarvan de bedrukking identiek is aan die op de schorten, ovenwanten en pannenlappen van de sa SDE.

Deze handelswijze vormt een inbreuk op het auteursrecht van de sa SDE op de bedrukte schorten, ovenwanten en pannenlappen.

Meer bepaald is er een inbreuk op het materiële recht om toestemming te geven tot gebruik van het werk. In deze zaak gaat het om het reproductierecht.

De morele auteursrechten zijn niet geschonden in hoofde van sa SDE.

Er is gebruik gemaakt van de afbeelding op de schorten, ovenwanten en pannenlappen zonder vermelding van de naam van de auteur. Dit is een schending van het ouderschapsrecht. Dit recht komt evenwel enkel de auteur toe en is niet vervreemdbaar. De sa SDE bekwam de patrimoniale auteursrechten van twee derden, geen partij in dit geding (stuk I.11 van het dossier van appellante). Zij kan bijgevolg geen aanspraak maken op vergoeding van de geleden schade met betrekking tot dit recht.

Het integriteitsrecht is niet geschonden, nu de goederen van de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal een exacte kopie en geen wijziging of aanpassing vormen van de goederen van de sa SDE.

Ook het openbaarmakingsrecht of verspreidingsrecht is niet geschonden, nu sa SDE zelf de bedrukte pannenlappen, ovenwanten en schorten reeds openbaar gemaakt had.

De extra-contractuele fout

12.

Een overtreding van een wettelijke of reglementaire bepaling is op zich een fout in de zin van artikel 1382 B.W., die leidt tot de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van degene die de overtreding heeft begaan wanneer de fout schade veroorzaakt, behoudens onoverkomelijke dwaling of enige grond tot ontheffing van aansprakelijkheid (Cass., 8 november 2002, C000124N, www.cass.be). Het feit zelf van de overtreding wijst op onrechtmatigheid. De miskennis van het auteursrecht maakt een fout uit.

De bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal wijst er op dat artikel 80 van de Auteurswet niet geschonden is. Dit artikel kwalificeert bepaalde vormen van namaak als een strafrechtelijk misdrijf. Dit is niet aan

de orde in deze zaak. Dit belet evenwel niet dat zij de auteursrechten van de sa SDE geschonden heeft, zoals hiervoor geoordeeld.

Oorzakelijk verband tussen fout en schade

13.

Hiervoor werd geoordeeld dat het auteursrecht van de sa SDE geschonden werd door de handelwijze van de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal.

Deze fout staat in oorzakelijk verband met de schade die de sa SDE geleden heeft. Zonder de fout van de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal zou de schade niet zijn ontstaan.

Rechtsherstel voor de begane inbreuk: schadevergoeding

14.

Artikel 86bis van de Auteurswet en artikel 1382 B.W. vormen de rechtsgronden voor het herstel dat de sa SDE vordert.

Artikel 86bis, paragraaf 1 van de Auteurswet schrijft voor dat onverminderd paragraaf 3 de benadeelde recht heeft op de vergoeding van elke schade die hij door een inbreuk op een auteursrecht lijdt.

Paragraaf 2 van hetzelfde artikel 86bis van de Auteurswet bepaalt dat wanneer de omvang van de schade op geen andere wijze kan bepaald worden, de rechter de schadevergoeding in redelijkheid en billijkheid kan vaststellen op een forfaitair bedrag.

Kwade trouw wordt niet ingeroepen, zodat de rest van dit wetsartikel buiten beschouwing blijft.

Dit artikel trad in werking op 10 mei 2007. De vaststelling van de inbreuk makende feiten dateert van 2 november 2007 (datum van het kasticket van de Eurostock te Sint-Eloois-Vijve). Bijgevolg is artikel 86bis van de Auteurswet hier van toepassing.

Ook op grond van artikel 1382 BW. dient de volledige geleden schade vergoed te worden, zodat de benadeelde terug geplaatst wordt in de toestand waarin hij of zij zich zou hebben bevonden indien de fout niet was begaan (Cass., 13 mei 2009, P.09.121 F, www.cass.be). Het gaat zowel om de materiële als de morele schade. De morele schade die vergoed wordt op grond van artikel 1382 B.W. valt niet noodzakelijk samen met de schade ten gevolge van een inbreuk op de morele auteursrechten.

15.

Er is met voldoende zekerheid vastgesteld dat de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal 268 schorten en 980 sets van één ovenwant met twee pannenlappen verkocht heeft.

Per schort vordert de sa SDE een vergoeding van € 12,49 of een totaal van € 3.3470,00. Per pannenlappenset vordert zij € 7,98 of € 7.820,00 in totaal. Samen vormt dit € 11.167,00. Zij hanteert de prijs per stuk waaraan de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal de goederen verkocht.

De sa SDE weerlegt de argumentatie van de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal niet dat het grootste gedeelte van de stukken in Nederland verkocht werden, terwijl de sa SDE daar geen verkooppunt heeft, zodat zij geen verlies geleden heeft. De sa SDE weerlegt ook het argument van haar tegenpartij niet dat een deel van de goederen geen betrekking had op schorten, wanten en pannenlappen met de afbeelding zoals hiervoor gekopieerd. Er werden ook goederen met andere afbeeldingen verkocht, waarover hier geen betwisting gevoerd wordt. Tenslotte antwoordt de sa SDE niet op het argument dat niet vaststaat dat zij al haar eigen of gevoelig meer van haar eigen goederen zou verkocht hebben, indien de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal de inbreuk niet zou gepleegd hebben.

Hieruit besluit het Hof dat er enige schade is in hoofde van de sa SDE met betrekking tot de verkopen van de pannenlappen, wanten en schorten met de hiervoor gekopieerde opdruk, zonder dat de sa SDE die schade exact bewijst.

De namaak is wel volledig bewezen voor de invoer uit China van 1.200 schorten en 1.920 pannenlappensets.

De sa SDE vordert verder terecht nog de terugbetaling van de kosten om het misbruik op te sporen, de kosten verbonden aan de bescherming en de handhaving van het auteursrecht, de kosten door de aantasting van de kwaliteit en de reputatie van de echte producten, banalisering en aantasting van de geloofwaardigheid en haar onderhandelingspositie.

De sa SDE deelt nog mee schade geleden te hebben doordat de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal - zonder enige vergoeding te betalen - genoten heeft van de investeringen in productontwikkeling die de sa SDE gedaan heeft. Ook dit is terecht.

De reproductie van de woorden in drie afmetingen en in vier talen in contrasterende druk op stoffen van een lagere kwaliteit heeft ook haar naam en reputatie aangetast, aldus de sa SDE. Ook dit is een onderdeel van de schade van de sa SDE.

Nog vordert zij een vergoeding voor de kosten en ongemakken van de procedure. Sedert de Wet van 26 april 2007 tot bestrijding van de gerechtelijke achterstand en haar uitvoeringsbesluit van 26 oktober 2007 worden de kosten van een gerechtelijke procedure vergoed door de rechtsplegingsvergoeding. Deze schadepost wordt derhalve niet in aanmerking genomen.

De bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal betaalde reeds de kosten voor de vernietiging van de nagemaakte goederen, zodat ook deze hier niet meer vergoed dienen te worden.

Voor alle vorige schadeposten, samen met de schade ten gevolge van de "marktstoornis" (zie verder) vordert de sa SDE een schadevergoeding ex aequo et bono van € 12.500,00.

Een deskundige zou wellicht kunnen bepalen hoeveel goederen in Nederland verkocht werden en hoeveel er op de Belgische markt verhandeld werden. Het is evenwel niet voldoende zeker dat dit nog kan achterhaald worden. Het staat ook niet volledig vast dat een expert kan bepalen hoeveel schorten, wanten en pannenlappen de opdruk met de woorden "Peper en Zout" hadden en hoeveel er waren met keukenservies. Bovendien is de kost van een expertise niet in verhouding tot de geleden schade. Het Hof stelt dan ook vast dat de schade niet volledig uit de voorgelegde stukken kan afgeleid worden en niet meer met voldoende zekerheid door een deskundige op nuttige wijze kan bepaald worden. De vordering om een deskundige aan te stellen wordt afgewezen.

De omvang van de schade kan derhalve op geen andere wijze bepaald worden. De schadevergoeding moet in redelijkheid en billijkheid vastgesteld worden op een forfaitair bedrag. Het Hof legt deze vast op **€ 7.500,00**. Dit bedrag is **te vermeerderen met de vergoedende intresten** vanaf de dagvaarding tot op de dag van de uitspraak van dit arrest en vanaf dan tot aan de algehele betaling met de moratoire intresten, beide aan de wettelijke interestvoet.

De inbreuk op artikel 94/3 Handelspraktijkenwet, thans 95 de Wet van 6 april 2010 betreffende Marktpraktijken en Consumenten (B.S. 12 april 2010), zoals achteraf gewijzigd (hierna WMPC genoemd)

16.

De tweede betwisting in hoger beroep betreft de vraag of de handelswijze van de bv Van Manen's Handelsonderneming Veenendaal een inbreuk vormt op de eerlijke handelspraktijken, thans de eerlijke marktpraktijken.

De vrijheid van mededinging impliceert de principiële vrijheid van reclame maken, afwerven van personeel en/of cliënteel, nabootsen of kopiëren, aanhaken, verkoops- en/of leveringsweigering, parallelimport, doorbreken van distributiesystemen, ... tenzij die vrijheid ingeperkt wordt door specifieke bijzondere wettelijke bepalingen en/of exclusieve rechten, dan wel dat de uitoefening ervan gepaard gaat met specifieke begeleidende bezwarende omstandigheden die de handelspraktijk een onrechtmatig karakter geven, zoals bijvoorbeeld verwarringstichting, misleiding, slechtmaking, bedrieglijke vermeldingen, gebruik van onrechtmatig verkregen vertrouwelijke informatie, het behalen van een onevenredig groot voordeel, parasitaire aanhaking, rechtsmisbruik en derdemedeplichtigheid aan contractbreuk.

Vermits de vrijheid van nabootsing, in de mate dat er geen privatieve rechten worden geschonden, tot de grondbeginselen van het mededingingsrecht behoort, wordt de slaafse kopie als dusdanig slechts uitzonderlijk aanvaard als een daad van oneerlijke concurrentie (Voorz. Kh. Kortrijk, 5 mei 1977, B.R.H., 1978, 578; zie ook BRISON, F., "Parasitaire mededinging. Bevoegdheid ratione loci van de voorzitter van de rechtbank van koophandel", Jaarboek Handelspraktijken, 1988, 281-187). Er is vrijwel geen enkele menselijke bedrijvigheid, hoe creatief ze ook moge voorkomen, die niet in min of meerdere mate voortvloeit uit wat reeds door anderen tot stand werd gebracht (Voorz. Kh. Kortrijk, 5 december 1983, Ing. Cons., 1984, 184; Voorz. Kh. Kortrijk, 14 juli 1983, Ing. Cons., 1984, 171 en Voorz. Kh. Antwerpen, 6 juli 1964, R.W., 1964-65, 326). De eigenlijke vervaardiging en verhandeling worden daarom in beginsel niet verboden, maar wel de begeleidende omstandigheden, die verwarringstichtend of parasitair kunnen zijn. De slaafse kopie stopt dus vrij te zijn van zodra er een verwarringsgevaar met betrekking tot de oorsprong van de producten ontstaat of van zodra de nabootser profijt haalt uit andermans inspanningen. In een stelsel van vrije concurrentie is het immers toegelaten dat een concurrent bepaalde vondsten van zijn mededingers overneemt, maar het misbruik ervan dient te worden gesanctioneerd (Voorz. Kh. Mechelen, 16 mei 1986, T.B.H., 1987, 151).

De goederen die de bv Van Manen's Handelonderneming Veenendaal op de markt gebracht heeft, creëren in hoofde van het relevante doelpubliek verwarring omtrent de herkomst. Wat in de verdeelpunten van de bv Van Manen's Handelonderneming Veenendaal aangetroffen werd, lijkt dermate op de goederen van de sa SDE dat de consument kan denken dat het om dezelfde goederen gaat, terwijl dit niet het geval is.

Bovendien heeft de bv Van Manen's Handelonderneming Veenendaal kunnen meegenieten van de investering van de sa SDE, zonder hiervoor enige vergoeding te betalen.

Er is dan ook een inbreuk op artikel 94/3 WHPC, thans 95 WMPC.

17.

Deze fouten hebben mee de geleden schade veroorzaakt.

18.

De vergoeding van de schade die door de inbreuk is ontstaan, werd hiervoor reeds bepaald. Door de schending van de eerlijke handelspraktijken in oktober - november 2007, thans de eerlijke marktpraktijken ontstaat geen andere of ruimere schade, dan deze die hiervoor werd toegekend.

Kosten

19.

Op grond van de artikelen 1042, 1017 en 1022 Ger. Wb. wordt geïntimeerde tot betaling van de kosten van beide aanleggen veroordeeld.

De basis rechtsplegingsvergoeding voor de hoofdvordering bedraagt € 2.000,00 voor eerste aanleg en € 2.200,00 voor het hoger beroep.

De sa SDE gaf enkel het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding op en begrootte geen andere gedingkosten, zodat de beslissing daaromtrent aangehouden wordt, in toepassing van artikel 1021, tweede lid Ger. Wb..

OP DIE GRONDEN,

Het Hof:

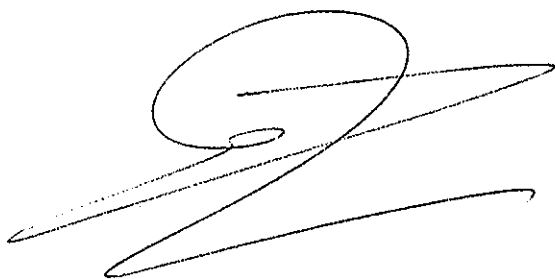
- verklaart het hoger principaal beroep toelaatbaar en gegrond in de volgende mate;
- hervormt het bestreden vonnis, behalve in zoverre het de vordering toelaatbaar verklaarde;
- doet opnieuw recht;
- veroordeelt geïntimeerde om aan appellante de som te betalen van € 7.500,00, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf de dagvaarding tot op de dag van de uitspraak van dit arrest en met de moratoire intresten vanaf dan tot aan de algehele betaling, beide aan de wettelijke interestvoet;
- verwerpt de vorderingen voor het overige;
- veroordeelt geïntimeerde tot betaling van de kosten, thans in hoofde van appellante bepaald op de rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg op € 2.000,00 en de rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in hoger beroep op € 2.200,00.

2718

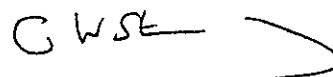
Aldus gewezen door de zevende kamer van het Hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken samengesteld uit:

Pieter Vanherpe, kamervoorzitter,
Frank Deschoolmeester, raadsheer,
Geneviève Vanderstichele, raadsheer,

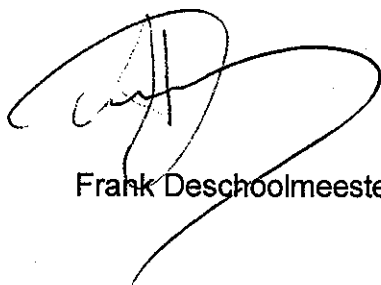
bijgestaan door Kristoffel Goossens, griffier en uitgesproken door de kamervoorzitter in openbare terechtzitting op maandag **zeventien december tweeduizend en twaalf**.

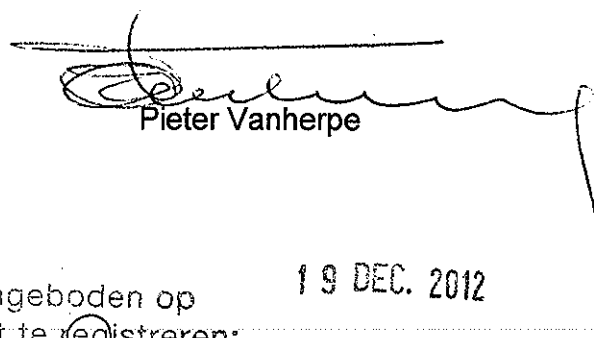
Kristoffel Goossens

Geneviève Vanderstichele

Frank Deschoolmeester,

Pieter Vanherpe

Rep.nr. 2012/ 8474

Aangeboden op
Niet te registreren;

19 DEC. 2012

177/1:
Anja WILLEMS
Ea. inspecteur a.i.